

търговци, лѣкари и др. по-вечето граждани отъ Сливенъ, Котелъ, Айтосъ, Карнобатъ и Бургасъ.

Разнообразната природа, която заобикаля Сливенския край е едно ценно обстоятелство за жителитѣ, които го населяватъ.

Стрѣмно се спущатъ южнитѣ склонове на Балкана и току подъ него се шири равно поле съ буйни ниви и сочни ливади. Суровата и бедна балканска картина се допълня отъ богатитѣ житни поля и жълти хълмове, украсени съ хубави лозя.

Въ полка, редомъ съ планинецътъ дърваръ или козаръ отъ с. Раково, стои орачътъ съ попукани рѣце отъ с. Мечкарево или лозарътъ отъ градъ Сливенъ. Всѣки носи съ себе си своятъ битъ, своятъ начинъ на мислене и своята срѣда. Събрани заедно тѣзи хора, израстнали въ съвсемъ различна природа, привикнали на различни начини на живѣене тукъ се сдушватъ, допълватъ се едни съ други и полка добива единъ общъ и завършенъ видъ на живо същество, въ което туптятъ едновременно хиляди сърдца.

Поминъкътъ, благодарение на изброенитѣ по-горѣ причини е различенъ въ зависимостъ отъ характера на мѣстността. Въ планинската частъ — скотовѣдство и дървена, примитивна индустрия, въ Котелъ — килимарство, около с. с. Бѣла, Ичера — кюмюрджийство и дърварство, по низинитѣ — лозарство, а по полето — земледѣлие, градинарство, овошарство и скотовѣдство.

За всички видове занятия и култури полка разполагаше съ способни хора. Издържливи коняри за планински пѣтища, будни колари за дългитѣ походи, касапи, градинари, обучаери, сарачи, желѣзари, хлѣбари, свирачи, орачи и др. Нѣма въ България другъ полкъ, въ който да има толкова цигулари и кларнетисти. Градешкитѣ и котленскитѣ цигани сж по рождение артисти-музиканти. Задъ полковата музика имаше още нѣколко „неофициални музики“ на котленски и градешки доброволци-цигулари, които обслужваха музикалнитѣ нужди на ротитѣ.

Така, въ този полкъ бѣха наредени цѣлата серия човѣшки характери и занятия, като се започне отъ най-мълчаливата и не твърде сантиментална фигура на поляка-орачъ и се свърши съ леконравниятъ и веселъ цигуларъ отъ котленския балканъ.

Образуване на 11-й пех. полкъ

Началото на нашата млада армия трѣбва да се търси въ образуването, при обявяването на руско-турската война, въ гр. Кишеневъ — Бесарабия, „Българско опълчение“.

Благодарение голѣмиятъ напливъ на българи-доброволци, които желаели да постѣпятъ въ рускитѣ полкове, главното руско командване реши да образувава нѣколко отдѣлни, чисто български дружини началническитѣ персоналъ, на които бѣше чисто руски.